

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

หัวใจไม่มีกิเลสออกแ่งไหนก็มีแต่ธรรมล้วน ๆ

ก่อนจ้งหัน

อาหารวัดป่าบ้านตาดมีแต่ท่วมท้น ๆ พระถ้าเห็นแกลั่นแกปากตายนะ อาหารทับเอา ๆ น้ำท่วมละ น้ำส้ม น้ำหวาน น้ำอ้อย น้ำตาล น้ำแกงท่วมปากพระตายนะ นี่ละที่ว่าน้ำท่วม น้ำท่วมปาก ต้องใช้สติปัญญาทุกอย่าง อันนี้เตือนให้ทราบเฉย ๆ เราเคยปฏิบัติมาอย่างนั้น อะไร ๆ จะมากจะน้อยเล็งธรรมตลอด ๆ อะไรพอเหมาะพอดีกับความ เป็นอยู่ และบำเพ็ญสมณธรรมพอเหมาะพอดีสมกันเอาตรงนั้น มีมากมีน้อยตัดออก ๆ ๆ เพื่อความพอดีสำหรับธรรมเท่านั้น นี่เหมาะสม ผู้ปฏิบัติต้องใช้ความพินิจพิจารณาตลอดเวลา องค์ศาสน์กระเทือนโลกคือเรื่องเหล่านี้เอง รอบคอบขอบชิดไม่มีใครเกินศาสนาแหละ ละเอียดลอสุขุมคัมภีรภาพมากที่สุด แม้ธรรมะที่แสดงออกมาก็เป็นสวางชาติธรรม คือตรัสไว้ชอบแล้วทั้งนั้นในธรรมทุกชั้น จนถึงที่สุดวิมุตติพระนิพพาน เป็นธรรมที่ออกมาจากความกลั่นกรองเสร็จเรียบร้อยแล้ว

เราผู้ปฏิบัติตามให้พินิจพิจารณาเล็งเข็มทิศทางเดิน ที่พระองค์ทรงดำเนินและสั่งสอนไว้แล้วอย่างไร นั้นละจะมีทางได้ ทางเสียไม่ค่อยมี ขอให้ใช้ความพินิจพิจารณา เวลานี้ศาสนา มันกลายเป็นตุ๊กตาแล้วนะ ไม่มีคุณค่าไม่มีราคาในชาวพุทธของเรา ทั้งพระทั้งฆราวาสทั้งหลายเหล่านี้เรียกว่าชาวพุทธ นี่ศาสนาจะกลายเป็นเศษเป็นเดนเต็มอยู่ในวัดในวาในพระในเณรแหละ ของเป็นเศษเป็นเดนคือของไม่เป็นท่า ไม่ใช่เรื่องของพระที่จะนำมาชวนขายและนำมาปฏิบัติ แต่เวลานี้มันเต็มอยู่ในวัดในวาในพระในเณรเรา ศาสนามองแล้วแทบไม่เห็น พุดให้ชัด ๆ อย่างนี้นะ

เอาคัมภีร์กางออกไปซิ คัมภีร์พระพุทธเจ้าคือคัมภีร์สวางชาติธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ กับความเป็นอยู่ของพุทธบริษัท มีพวกพระและฆราวาสของเรานี้ปฏิบัติกันยังงัยอยู่กันยังงัย เรียกว่าพวกนี้พวกอาศัยศาสนากินพระเราหัวโล้น ๆ นี่ เวลานี้กำลังอาศัยศาสนากินและอาศัยศาสนาเป็นที่เบ่ง เหมือนอึ่งอ่างนะเดี๋ยวนี กำลังเบ่ง นี่ละกิเลสมันเข้าไปพองตัวอยู่ในนั้น ดูเอาทุกคน ธรรมะแทบจะไม่มีเหลือ พระเณรก็เป็นพระยศพระลาภ พระสมณศักดิ์นั้นนี่ไป มีที่ไหนคำสอนของพระพุทธเจ้า มีแต่สอนให้แกกิเลส ๆ อย่างนี้เป็นเรื่องสั่งสมกิเลสสำหรับผู้เฝ้าเวลา และผู้หวังแบบกิเลสอยู่แล้วเป็นกิเลสทั้งนั้น ๆ ละ

ในครั้งพุทธกาลท่านก็มีตั้งที่ว่าเอตทัคคะ คือเลิกไปคนละทาง ๆ พระสาวก ๘๐ องค์พระพุทธเจ้าประทานสมณศักดิ์ถ้าพูดภาษาทุกวันนี้ละ ในครั้งพุทธกาลท่านว่า

เอตทัคคะ คือให้เลิกไปคนละทางๆ บรรดาพระสาวกทั้งหลาย ๘๐ องค์เป็นพระอรหันต์ ล้วนๆ นี่พระองค์ประทานให้อย่างนี้แหละ อันนี้เอาแบบนั้นละมาพอกหัวอึ่งอ่าง ให้มัน พองตัวอยู่เวลานี้ สมณศักดิ์นั้นสมณศักดิ์นี้ ยุ่งไปหมดนะเวลานี้ ศาสนามีแต่สมณศักดิ์ กิเลสเข้าไปเหยียบย่ำทำลาย

บวชเข้ามาตั้งสมณศักดิ์ให้แล้วนะ มันจะเป็นยังงั้นต่อไปนี่ พอออกมาจาก อุปัชฌาย์แล้วก็พัตศมาเลย นี่เป็นใบฎีกา นี่เป็นพระครู นี่เป็นปลัด นี่เป็นเจ้าคุณ นี่เป็น สมเด็จเจ้าไปแล้วนะ นี่ละพวกนี้พวกบ้ายศ มันเป็นที่มออยู่ในเมืองไทย พุดเหล่านี้ผิดไป แล้วเหอพิจารณาซิ เอาธรรมมาทางก็จะรู้กัน ไม่มีใครพุดเฉยๆ ธรรมพระพุทเจ้าถูก เหยียบย่ำไปมานี้เราฟื้นขึ้นมาให้ได้ดู ธรรมพระพุทเจ้าเป็นยังงั้นกับพวกอึ่งอ่าง เห็นแก่ยศ แก่ลาภนี่มันเป็นยังงั้น มันเลิกเลอะอะไรพวกนี้นะ ให้พากันพิจารณานะ ศาสนาจะจมๆ ไม่มี ใครฟื้นขึ้นมาแสดงออกมาเป็นข้อเทียบเคียงกันแล้วจะไม่ปรากฏเป็นของดี มองไปไหน เลอะเทอะไปหมด เลยกลายเป็นศาสนาเลอะเทอะไม่มีคุณค่า นั้นเห็นไหมละ

ศาสนาเป็นคำสอนของพระพุทเจ้า เป็นธรรมอันเอกแล้วกลายเป็นของไม่มีคุณค่า เพราะกิเลสเหยียบย่ำทำลาย สิ่งที่ยกย่องทำลายก็ตั้งที่กล่าวมาเวลานี้ละ แหมมันเต็ม บ้านเต็มเมืองนะเวลานี้ บวชมาพระเรานี้ไม่ได้สนใจนะเรื่องศีลเรื่องธรรม ไม่ทราบว่ามีศีลก็ ศีลไม่ทราบก็ไม่รู้ละ มีแต่หัวโล้นๆ ผ้าเหลืองๆ โอ้อ่าฟูฟ่า องค์นี้เป็นยศนี้น้องคนนั้นเป็นยศ นั้นๆ ยศนี้เป็นอย่างงั้นละ ยศเข้าไปยศเข้ามาแล้วก็แยกละซิ เข้าใจไหม มันเลอะขนาดนั้น ละเวลานี้ ให้ดูนะพวกเรา สอนทุกคนๆ เอาธรรมพระพุทเจ้ามาสอนทุกคน ไม่ได้ เหยียบนั้นเหยียบนี้ยกนั้นยกนี้โดยหาเหตุผลไม่ได้ พุดตามหลักเกณฑ์ของธรรม พระพุทเจ้าที่สอนโลกให้เป็นมนุษย์มานาบ้าง พระก็ให้เป็นพระจนกระทั่งเป็น สรรณิ คัจฉา มิ ของโลกได้ คือสาวกอรหันต์ท่าน ท่านปฏิบัติตามพระพุทเจ้านั้นแหละ

เวลานี้กำลังเลอะเทอะมากนะศาสนา ในวัดในวากลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปหมด ว่า ให้มันซัดๆ นี่ละ พระณกรกลายเป็นมุตรเป็นคูอยู่ในวัด ทุกสิ่งทุกอย่างที่เต็มอยู่ในวัด มัน กลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปหมดแล้วเวลานี้ สมบัติของวัดสมบัติของพระมีที่ตรงไหน สมบัติ ของพระก็บริวาร ๘ นั้นเห็นไหมบวชมาทุกคน ได้บริวาร ๘ มาด้วยกันทั้งนั้น ขาดไม่ได้ บริวาร ๘ นี่สมบัติของพระแท้ ออกจากนั้นก็สอนงานให้ งานคืออะไร เกสา โลมา นขา ทัน ตา ตโจ นี่ละมันเป็นมหาอำนาจเหยียบย่ำทำลายให้สัตว์ทั้งหลาย เฉพาะอย่างยิ่งพระเราหู หนวกตาบอด จึงสอนเกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ ได้ทุกองค์เหล่านี้ ได้เอาไปคลี่คลายดู บ้างหรือเปล่า นี่ละเรียกว่างาน

สถานที่ทำงานก็ รุกขมูลเสนาสน์ บรรพชาอุปสมบทแล้วให้เธอทั้งหลายเข้าไปอยู่ใน รุกขมูลร่มไม้ ฟังซิอันดับหนึ่ง รุกขมูลร่มไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำเงี้ยวผา ป่าช้าป่ารกชัฏ

อันเป็นสถานที่บำเพ็ญสมณธรรมด้วยความสะดวกไม่มีอะไรบกวน ให้เธอทั้งหลายอยู่และบำเพ็ญในสถานที่นั้นตลอดชีวิตเถิด นี่พระโอวาทของพระพุทธเจ้า ทุกวันนี้ไปไหนหมด พระเณรเราบวชมาแล้วเรียนมาแล้ว ศึกษาจากพระพุทธเจ้ามาแล้วด้วยกัน ไปไหนหมด งานเหล่านี้ไปไหนหมด เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ ไปไหนหมด มันมีตั้งแต่พัตตศเทรอ เต็มบ้านเต็มเมืองเต็มวัดเต็มวา ไปที่ไหนแบกพัตตศฯ โอ้อ่าฟูฟ่าไปอย่างนั้นหรือ ศาสนาพระพุทธเจ้าไม่ได้ศาสนาพัตตศนะ ศาสนาที่สอนอย่างนี้ละ หน้าที่การงานให้ทำตามแบบพระพุทธเจ้าซิ

เวลานี้ถูกเหยียบย่ำทำลายมากทีเดียวศาสนาเราจนมองดูไม่ได้ สดสังเวช เพราะคัมภีร์ท่านตั้งตระหง่านอยู่สามพระไตรปิฎก นี่คือองค์ศาสนานะ พระไตรปิฎกคือองค์ศาสดา มีทั้งพระธรรม ทั้งพระวินัย นี่แลคือศาสดาของเธอทั้งหลาย แทนเราตถาคตเมื่อเราตายไปแล้ว นี่ละศาสดา เดียวนี้เอาอะไรมาเป็นศาสดา เห็นตั้งแต่โอ้อ่าฟูฟ่าไปไหน ฟังให้ดีนะ พวกพระหัวโล้นๆ เรานี้ะ ไม่มีใครกล้าเตือนนะพระ เขาเคารพพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์สาวกองค์บริสุทธิ เขาไม่กล้าแตะ เพราะแตะนี่ก็ไปโดนจิวรของท่านผู้บริสุทธิเข้า หัวโล้นของท่านผู้บริสุทธิ เขาก็ไม่อยากแตะ เขาเบื่อจะตายแล้วละรู้ไหม ตัวเองยังโอ้อ่าอยู่หรือ ว่าข้าได้เป็นชั้นนั้นชั้นนี้อยู่หรือ ชั้นไหนชั้นชี้หมาอะไร ธรรมพระพุทธเจ้า ชั้นโสดา สกิทาคา อนาคา อรหันต์ทำไมไม่มองบ้าง

ธรรมะเหล่านี้สดๆ ร้อนๆ ทั้งนั้น ไม่ได้ใครไม่ได้ล้ำสมัย มันครีมน้ำล้ำสมัยแต่พวกหัวโล้นๆ ที่มาครองผ้านี้ เป็นตัวครีตัวล้ำสมัยที่สุด เหยียบย่ำทำลายศาสนาอยู่เวลานี้ ไม่มีใครเกินพระหัวโล้นๆ เรานะ ดูทุกองค์ อยู่นี้หัวโล้นทุกองค์ ผ้าเหลืองทุกองค์ พระองค์สอนว่ายังไงเรียนมาทุกคน จำให้ดีนะ เลอะเทอะไปหมด เวลานี้ศาสนาจะไม่มีเหลือติดชาวพุทธ เรานะ ลูกกลมออกไปถึงฆราวาสญาติโยมนั้นก็เป็นอีกแบบหนึ่ง พระเรานี้มีแบบมีฉบับประจำตัว ควรจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามแบบฉบับ ตัวเองก็อบอุนเย็นใจสบาย คนอื่นเห็นก็ไม่แสดงหูแสดงตา จำให้ดี เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

(คณะศรัทธานำโดยภริยาเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงเวียงจันทน์ มาทอดผ้าป่าสมทบทุนสร้างสถานีวิทย์เสียงธรรมเพื่อประชาชน อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี รวมยอดปัจจัย ๗๐๔,๕๕๗ บาท ๕๐ สตางค์ พร้อมทั้งพระอาจารย์บวร สุชีโว วัดป่าหนองแ่ดง อ.หนองพอก จ.ร้อยเอ็ด นำผ้าป่ามาสมทบได้ปัจจัย ๑๖๐,๖๓๐ บาท ๕๐ สตางค์ มีญาติโยมมาต่อยอดอีก ๑๑,๖๒๐ บาท ๕๐ สตางค์ รวมยอดทั้งหมดเป็นปัจจัยทั้งสิ้น ๘๗๖,๘๔๘ บาท ๕๐ สตางค์) เรานุ้มนุ้มนาดด้วย ต่างคนต่างช่วยพุง เพราะวิทยุนี้ออกไกลพอสมควร

ไม่เห็นหน้าก็ได้ยินเสียง เสียงธรรมเข้าสู่ใจเป็นคติเครื่องเตือนใจได้โดยลำดับลำดับ เรื่องวิทยุจึงเป็นของสำคัญมากในสมัยปัจจุบันนี้ ไม่เห็นหน้าคนก็ตาม ได้ยินแต่เสียงก็พอ

พระพุทธเจ้าก็ออกเป็นคัมภีร์มา พระองค์ไม่ได้ทรงแสดงด้วยพระโอษฐ์ นำเป็นคัมภีร์ออกมา เครื่องอุปกรณ์ใช้ไม่ได้สะดวกเหมือนทุกวันนี้ นี่มีทุกแบบ สะดวกมากที่สุดที่เดียว ฟัน้องทั้งหลายที่มีความสนใจในเรื่องอรรถเรื่องธรรม พวกเรามีศรัทธาร่วมสามัคคีกันตั้งสถานีวิทยุคราวนี้ หลวงตาขออนุโมทนาและขอบคุณด้วยทุกท่านนะ เพราะนี่เป็นเจตนาที่สูงส่งมากที่สุด เจตนาธรรมเข้าสู่จิตใจ ธรรมถ้าเข้าสู่จิตใจ ใจนี้จะเป็นไฟเป็นไฟก็จะ เป็นเหมือนน้ำดับไฟ ธรรมเข้าตรงไหนเหมือนน้ำดับไฟๆ เป็นอย่างนั้นธรรมะ พอยังโลก ให้สงบเย็นพอชุกหัวนอนได้บ้างคือธรรม ถ้าไม่มีธรรมแล้วไม่มีความหมายโลกอันนี้ เหมือนกับโยนปลาทิ้งขอลงในกระทะกำลังเดือดพล่านๆ อยู่นั่นดูเอา นี่ละถ้ามีแต่กิเลส ทอดคนทอดอย่างนั้น ต้องมีธรรมเป็นน้ำดับไฟ

เราก็ได้อุตสาหะพยายามเต็มกำลังความสามารถแล้ว ที่ช่วยโลกคราวนี้เรียกว่าช่วยด้วยความเมตตาสุดส่วน เราไม่มีอะไรที่จะแบ่งปันส่วนแม่เม็ดหินเม็ดทราย เรบอกตรงๆ ว่าเราไม่มี เราพอทุกอย่างแล้วในหัวใจของเรา มีแต่แผ่กระจายออกจากธรรมที่ได้แล้วเต็มกำลังความสามารถของตน แล้วก็แผ่ออกไปเต็มความสามารถเหมือนกันทุกแบบ ทุกฉบับ ทางด้านวัตถุก็ช่วย เรียกว่านำชาติพี่น้องชาวไทยเรา ทางด้านธรรมะก็กำลังนำธรรมะออกกระจาย นี่ก็เข้าในเจตนาเดิมที่เราคิดไว้ไม่ผิด พอเราจะออกนำช่วยชาติ เอ้อคราวนี้แหละคราวธรรมะจะได้กระจายออกไปในระยะเดียวกัน คิดไว้เรียบร้อยแล้วผิดที่ ไหนละ ทางด้านวัตถุโลกทั้งหลายก็ทราบกันอย่างเปิดเผยรวดเร็ว แต่ด้านธรรมะจะค่อยทราบทีหลังๆ จะกว้างขวางออกไปมากมาย เวลานี้ทางวิทยุธรรมะนี้ออกแล้วอินเตอร์เน็ตทั่วโลก กว้างขวางไหมละที่คิดไว้ นี่ละเป็นธรรมสมบัติอันสำคัญในหัวใจของพี่น้องชาวไทยเรา ขอให้ธรรมสมบัติเข้าสู่ใจเถอะจะเย็นไปตามๆ กันไม่ว่าคนทุกซ่คนจนคนมั่งมี มีแต่ความร่มเย็น เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันทั้งนั้นแหละ ถ้าลงธรรมเข้าตรงไหนประสานได้ทันที ๗ เลย ธรรมเป็นเครื่องประสานไม่ใช่เครื่องทำลายนะธรรม

วิทยุออกนี้กระจายออกไป ทางร้อยเอ็ดก็เต็มสดเต็มส่วน โรงสี่เสียสมหมาย เมื่อวานเจ้าของก็มา ว่าเปิดแล้ว นั่นก็ ๑๐ กิโลวัตต์เต็มเหนียว ทุกอย่างเขาพร้อมหมดเลย ของเขาเองหมด ค่าไฟฟ้าอะไรเขารับของเขาหมดคนเดียว ไม่ได้ไปกวนใครเลย เขาออกแล้วเมื่อวานเขามา ต่างคนต่างอนุโมทนาสาธุการ โทรศัพท์มาล้นโรงสี่ว่างนั้น รอบๆ นั่นที่ได้ยินได้ฟัง แต่ก่อนศาสนาไม่มีหรือมันน่าคิดนะ มีแต่ไม่มีใครนำออกแสดงก็ไม่ปรากฏ นี่เราก็พยายามนำธรรมะพระพุทธเจ้าออกแสดงกระจาย อย่างร้อยเอ็ดนี้ไปหลายจังหวัดนะ โทรศัพท์มาล้นตลอดทั้งวัน กลางคืนทั้งคืน เขาบริการวิทยุนี้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ๑๒ ชั่วโมง

พักหนึ่งเป็นพวกหนึ่งรักษาออก แล้วอีกอันหนึ่งต่อกันอีกเป็นสองพัก ๒๔ ชั่วโมงตลอดเลย ธรรมะออก ๆ เรื่อยอย่างนี้แหละ แล้วจะค่อยยิ้มแย้มแจ่มใสชาติไทยของเรา ถ้าศาสนาไป ตรงไหนจะค่อยชุ่มเย็น ๆ นะ

เรื่องธรรมนี้สำคัญมาก ประจักษ์ที่ใจนะ ที่แรกได้ยินได้ฟังก่อน นี่เป็นอันดับหนึ่ง พอเป็นเครื่องดำเนินเพื่อความสงบร่มเย็น รู้จักวิธียับยั้งชั่งตัวได้บ้างพอประมาณ อันดับที่สองที่เป็นอันดับสำคัญก็คือเรื่องภavana พอเข้าถึงภavnานี้จะตีกระจายออกไปกว้างขวาง มหาหาประมาณไม่ได้เลย จิตนี้ลงได้รู้แล้วรู้ไม่มีประมาณ มหาสมุทรยังมีขอบเขต ธรรมภายในใจของท่านผู้รู้ทั้งหลายไม่มีขอบเขต ครอบโลกธาตุเลย นั่นต่างกันนะ นี่ละธรรมเป็นของสำคัญมากทีเดียว พระพุทธเจ้าเป็นอันดับหนึ่ง พระสาวกเป็นอันดับสอง ที่แผ่กระจายธรรมออกสู่โลกให้ได้รับความร่มเย็นเรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้

นี่ก็รู้สึกว่ายุบยอบไปมากแล้ว ฟังมาเริ่มนี่ละธรรมะเรา เริ่มขึ้นตอนช่วยชาติ บ้านเมืองคราวนี้ ทางด้านวัตถุเรากระตือรือร้นมาพอสมควร ทองคำได้เวลานี้ ๑๑ ตันกับร้อยกิโลกว่าแล้ว ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลกรัมนี้มอบคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว เวลานี้ได้ ๙๔ กิโลกับ ๓๗ กิโลมันก็ร้อยกว่าแล้ว เป็น ๑๑ ตันกับร้อยกว่ากิโล กำลังเข้าแล้ว ส่วนดอลลาร์ได้เข้าเพียง ๑๐ ล้านสองแสนกว่าเท่านั้นแหละ นอกนั้นก็กระจายออกช่วยโลกภายนอก สำหรับเงินสดนี้เข้าซื้อทองคำเพียงสองพันล้านบาท นอกนั้นก็ออกช่วยโลกทั้งหมดเลย เงินสดนี้ออกกว้างขวางมากทีเดียว นี่ละเงินพี่น้องทั้งหลายมาบริจาคนี้ ชื่นนี้ได้เลยเราไม่มีคำว่าเม็ดหินเม็ดทราย ที่จะมีเจตนาแย็บเอาของพี่น้องทั้งหลายมาเป็นสมบัติส่วนตัว แม้เม็ดหินเม็ดทราย บอกว่าเราไม่มี เราพอทุกอย่างแล้ว มีแต่ช่วยด้วยความเมตตา เมตตาจะไปกว้านเอาอะไรมาล่ะ ก็มีแต่เมตตาล้วน ๆ ช่วยมาเติมเม็ดเติมหน่วยจนกระทั่งปัจจุบันนี้

เวลานี้วิทย์ก็กำลังออก เออ เรื่องวิทย์ก็ให้พากันทราบเอาไว้ละ ใ้พวกสิ่งขัดขวางพวกกังขาขวางคอมันมีอยู่ทั่ว ๆ ไปนั่นแหละ ตีกับข้าวเป็นข้าศึกศัตรูต่อกันมาแต่กาลไหน ๆ ไม่ใช่มีมาวันนี้นั้นนะ มันมีมาตั้งกับตั้งกลับแล้วแหละตีกับข้าว เป็นคู่ศัตรูกันวางั้นเถอะ เวลาเราเปิดวิทย์คลื่นไหน ๆ เขาจะเอาคลื่นพวกมหาภัยพวกกังขาขวางคอ พวกโจรพวกมารของศาสนา รวมแล้วก็ของตัวเองมันเองนั่นแหละ นี่กำลังแสดงชัดตรงนั้นชัดตรงนี้ ให้เสียงอรรถเสียงธรรมเราออกทางวิทย์นี้ไม่สะดวก มันก็ดมันขวางทุกแง่ทุกมุม ในกรุงเทพก็มีอยู่แล้ว ข้างนอกมันก็จะมืออย่างเดียวกัน นี่พวกคิดพวกขวาง ให้ทราบว่าเป็นพวกโจรพวกมารพวกมหาโจร

พวกเราที่เป็นเจ้าของสมบัติ ก็คือออกทางวิทย์อย่างเปิดเผยทั่วหน้ากันทั้งประเทศ เรา นี่เรียกว่าเราเป็นเจ้าของสมบัติ คือธรรมสมบัติ เป็นเจ้าของของชาติไทยเรา เราออกได้

อย่างเปิดเผย อย่างไม่สะทกสะท้าน อันนั้นมันคอยขัดคอยขวางอย่างลึ ๆ ลับ ๆ ขโมยทำ จึงเรียกว่ามหาโจร ก็ให้พากันทราบเอาไว้ตามนี้ อันไหนที่ฟังไม่ได้ก็ไม่ฟัง อันนี้พวกโจรพวกมารมันมาก็ดมาขวางมาทำลาย ก็ให้ทราบไว้เป็นระยะ ๆ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบไว้ตามนี้

เรื่องความชั่วมีอยู่ทั่วไป คนชั่วมีอยู่ทั่วไป เรื่องจึงแสดงอยู่ทั่วไป ให้พากันเข้าใจเอาไว้แบบนี้ อย่าไปหงุดหงิด อย่าไปโกรธไปแค้นให้เขา เรื่องของเราเป็นเรื่องของเรา เรื่องของเขาเป็นเรื่องของเขา ทำลงแล้ว กมฺมสฺสโกมฺหิ มีกรรมเป็นของตัวเองด้วยกัน มอบให้ใครไม่ได้ เป็นของตัวเองด้วยกันทั้งนั้นแหละ ใครจะเก่งขนาดไหนก็เป็นของตัวเอง เผาตัวเอง กลุยาณฺ วา ปาปกํ วา ตสฺส ทายาโท ภวิสฺสามิ กรรมดีหรือกรรมชั่วเป็นบุญหรือเป็นบาปจะเป็นผู้ได้รับผลของกรรมนั้นด้วยกันทุกคน ไม่มีจะแยกแยะให้ใครได้เลย อย่าไปภูมิใจในการทำชั่วให้คนอื่นว่าตัวเองจะได้ดี ไม่มีทางดี มีแต่ทางهلكเหลวลงไปโดยลำดับลำดับ

วันนี้พูดถึงเรื่องวิทยุกำลังออกทั่ว ๆ ไป ตั้งหลายแห่งเวลานี้กระจายไปหมด ดูเหมือนแทบจะทุกภาคละมัง ทางภาคตะวันออกกำลังเริ่ม ภาคอีสานมากแล้ว ภาคกลางก็มากแล้ว วิทยุก็เสียงธรรมของเราที่เทศนาว่าการนี้แหละ ออกแสดงให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้วธรรมที่เราออกแสดงไม่ว่าจะแจ้งใดมุมใดเราออกด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยความแน่ใจของเราว่าธรรมะที่แสดงออกนี้ทุกชั้นทุกภูมิของธรรมว่าจะผิดไปไม่มี ออกมาจากหัวใจที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วน พูดให้ชัดเจน ด้วยการตะเกียกตะกายทรมานตนเองมาถึงขั้นจะสลบไสลมาจนได้ผลเป็นที่พอใจ เวลาแสดงออกจึงไม่ได้สงสัย ไม่ว่าจะธรรมะชั้นนี้มนวลอ่อนหวาน ชั้นไพเราะเพราะพริ้ง หรือดูดำดูขาว เต็ด เจียบขาดอะไร เป็นธรรมะประเภทนั้น ๆ ให้พอเหมาะพอดีกับผู้ฟัง ๆ เสมอกันหมดเลย

ที่จะเป็นพิษเป็นภัยเพราะการแสดงออกแห่งธรรมะนี้ แม้เมื่อดินเมื่อดทรายไม่มี ถึงจะเป็นกิริยาใดก็ตามออกไป เป็นกิริยาของธรรมล้วน ๆ กิเลสไม่มีจะเอาอะไรไปแฝง ไม่มีในหัวใจไม่มีกิเลสออกไปแ่งไหนก็มีแต่เรื่องธรรมล้วน ๆ หน้าเขาก็เหมือนเขาตากไม้ ไม้ต้นไหนที่เขาจะตากเอามาทำเสาบ้านเสาเรือนเขา ถ้ามันเรียบ ๆ เขาก็ตากเรียบ ๆ ที่ไหนมันคดงอมากน้อยเขาก็ตากหนักมือ ๆ อันนี้ก็เหมือนกัน คลื่นของกิเลสเรียบ ๆ ก็มี มีคลื่นก็มีคด ๆ งอ ๆ ก็มี การชำระก็เหมือนเขาตากไม้ก็มีหนักมือเบามือเป็นธรรมดา แต่เป็นธรรมทั้งนั้น เหมือนเขาตากไม้หน้าเขาก็เพื่อจะเอาต้นเสาเป็นบ้านเป็นเรือน เป็นประโยชน์ อันนี้การแนะนำสั่งสอนไม่ว่าแ่งหนักแ่งเบาเพื่อประโยชน์ทั้งนั้น เพื่อโทษไม่มี ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้

อันหนึ่งภาษาหลวงตาบว้นพี่น้องทั้งหลายจะไม่เคยได้ยินได้ฟังมาแต่ก่อน หลวงตาเองก็ไม่เคยได้แสดงกิริยาอย่างนี้ละ ก็เหมือนท่าน ๆ เรา ๆ การเทศนาว่าการเรียนทาง

ปรีชาญาณได้เป็นมหา วาจน์เถอะนะ ก็ใช้เป็นแบบเดียวกับโลกทั่วๆ ไป ก่อนที่ยังไม่ปฏิบัติ ใช้สำนวนโวหารแบบเดียวกับปรีชาญาณ เทศน์ท่านเหมือนเรา เราเหมือนท่าน แต่มาภาคปฏิบัตินี้ ธรรมะภาคปฏิบัตินี้จะไม่ใช่ธรรมะประเภทนั้นนะ อันนั้นเรียกว่าลอยๆ ไป ธรรมะที่เราเรียนมาจำได้มา กับธรรมะที่เกิดขึ้นภายในใจในภาคปฏิบัตินี้ แม่นยำๆ

นี่ละที่ออก ธรรมะที่เด็ดเดี่ยวเฉียบขาดออกจากพลังของจิตอันนี้ที่รู้แล้วเห็นแล้วในใจ เพราะฉะนั้นเสียงนี้จึงผิดแปลกจากคนทั้งหลายอยู่บ้าง บางที่เน้นหนักเหมือนจะกัดจะฉีก ความจริงไม่มี มีแต่ธรรมล้วนๆ เด็ดของธรรมทั้งนั้น กรุณาทราบตามนี้ไว้ สำนวนอันนี้เราก็เพิ่งได้มาปฏิบัติต่อโลก ตอนที่เรากลับปฏิบัติได้รู้ได้เห็นธรรมภายในจิตใจของเรา มากน้อยนี่ก็ออก จนกระทั่งรู้เต็มเหนี่ยวของธรรม ธรรมะนี้ออกเต็มเหนี่ยว ในกาลเวลาที่ควร จะออกเต็มเหนี่ยวรอไม่ได้เลยผางๆ ทันทึเลย ถ้าธรรมดาก็ธรรมดา

นี่ละธรรมะภาคปฏิบัติ เป็นธรรมะที่แม่นยำมากที่สุด ไม่ต้องไปถามใครเลย พูดแล้วสาธุทันทีไม่ทูลถามพระพุทธรเจ้า ความรู้อันเดียวกัน ธรรมะประเภทเดียวกัน เข้ากันได้สนิท ทั้งพระพุทธรเจ้าและสาวกทั้งหลายรวมลงแล้วเป็นน้ำมหาสมุทรอันเดียวกัน ไหลมาจากที่ไหนๆ ลงไปนั้นเป็นน้ำมหาสมุทรทั้งหมด ธรรมะท่านผู้ใดรู้ลงในมหาสมุทรคือธรรมที่บริสุทธิ์ที่สุดส่วนแล้ว นั้นละเข้าส่วนใหญ่บีบอันเดียวกันหมดเลย จึงไม่มีที่ค้ำกัน ไม่สงสัยกัน และไม่ถามกันด้วย ที่ว่ายกมือไหว้ไม่ได้ประมาทพระพุทธรเจ้า ไม่ทูลถามว่าฉันเลย สนุทสิริโก ประกาศข้างอยู่ในจิตเต็มหัวใจแล้วถามใคร นั้น

นี่ละธรรมะประเภทนี้เป็นธรรมะที่แม่นยำมากที่สุด การเทศน์ว่าการพี่น้องทั้งหลายเราเทศน์มากี่ปีก็เดือนท่านทั้งหลายก็ทราบแล้ว ไม่เคยมีระแคะระคายว่าเทศน์ตรงนั้นได้ผิดไปๆ ไม่มี เรียกว่าแม่นยำๆๆ ออกจากจิตที่แม่นยำอยู่แล้วนี้ จึงไม่ผิดพลาดที่ไหนเลย จึงควรที่พี่น้องทั้งหลายฟังแล้วให้นำไปเป็นคติเครื่องเตือนใจ เรื่องกิเลสเครื่องหลอกลวงมันหลอกลวงตมตุนตลอดเวลา กระซิบกระซาบอยู่นั้นแหละ เราเชื่อมั่นแล้วจมได้นะ ให้เชื่อเสียงธรรม เชื่อเสียงธรรมแล้วเข้าไปชำระสะสางสิ่งสกปรกคือกิเลสตัวปลิ้นปล้อนหลอกลวงได้เป็นลำดับๆ จิตใจก็จะค่อยสะอาด กาย-วาจาสะอาด หน้าที่การงาน-ความประพฤติจะสะอาดไปตามๆ กัน เพราะธรรมเป็นเครื่องชักฟอกมาจากใจ พวกกันจำเอา

เวลานี้จะเป็นประโยชน์แก่ชาติของเราเรื่องศาสนา ศาสนธรรม ธรรมประเภทที่เราแสดงนี้จะไม่ค่อยมีที่ไหนนะ หรือว่าไม่มี อยากรจะพูด เพราะไม่มีใครแสดงออกมาเป็นคู่เทียบเคียงกัน ไม่มี ก็มีแต่หลวงตาบัวองค์เดียวนี่ปากเปราะๆ นี่พูดทั่วโลกดินแดน ไม่เคยสะทกสะท้านกับสิ่งใดวัตถุใด ในสามแดนโลกธาตุธรรมเหนือหมด ออกตรงไหนๆ เหนือไปตลอดๆๆ จึงไม่เคยมีสะทกสะท้านว่าจะผิดไปพลาดไป เพราะออกด้วยความถูกต้อง ไม่ว่าจะธรรมชั้นใดถูกต้องตลอดเวลา ออกจากจิตใจที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว

เราจึงเทศนาว่าการสอนพี่น้องทั้งหลายไม่มีคำว่าสะทกสะท้านไม่มีในใจ ตามแต่โอกาส หรือเหตุผลโลกที่จะควรออกไปหนักเบาเล็กน้อยจะออกเอง ๆ ธรรมประเภทนี้เราก็ไม่เคยมีแต่ก่อน ก็ออกจากภาคปฏิบัติ เวลาภาคปฏิบัติธรรมได้ปรากฏเป็นผลขึ้นมา ปรีชา ปฏิบัติ ปฏิเวธ ปรีชาได้แก่ศึกษาเล่าเรียนมา ปฏิบัติได้แก่การปฏิบัติตาม ปฏิเวธคือเป็นผล รู้ผลแห่งงานของตนที่ได้มากน้อยเพียงไรตั้งแต่สมถธรรมความสงบร่มเย็น เป็นสมาธิธรรม วิปัสสนาธรรม วิมุตติธรรม เป็นปฏิเวธทั้งนั้น นี่ก็มาบรรจุไว้ที่ใจเต็มภูมิของเราแล้ว ตัวเท่าหนูก็เต็มภูมิของหนู เราจึงแสดงไว้เต็มภูมิของหนูเรานั้นแหละให้พี่น้องทั้งหลายฟัง

กิริยาท่าทาง หรือสำนวนโวหารที่พูดออกมาจึงไม่ค่อยเหมือนใคร ถ้าว่าเหมือนธรรมถูกต้องร้อยเปอร์เซ็นต์ เหมือนธรรมเท่านั้น เราเองก็ไปแบบธรรมเลย กิริยาอย่างนี้เราก็ไม่เคยใช้แต่ก่อน แต่เวลาธรรมเป็นหลักเป็นแกนอันสำคัญอยู่ภายในใจ ออกก็ออกจากธรรม ๆ ก็เลยกลายเป็นเรื่องของธรรม หนักเบาเล็กน้อยผาง ๆ ๆ ไปเลยเชียว เป็นเรื่องของธรรมล้วน ๆ ไม่มีสะทกสะท้าน อันนั้นสูงอันนี้ต่ำไม่มีในธรรม เหนือหมดแล้ว ออกตามนั้นเลยทีเดียว ให้ท่านทั้งหลายได้จำเอา

ธรรมภาคปฏิบัตินี้ใครที่ปฏิบัติมาพูดออก ๆ อยู่ นี้ เวลาก็มีแต่หลงตาบ่วงศ์เดียว การพูดออก ๆ นี้ไม่ได้พูดออกมาด้วยความโอ้อวด พูดออกมาจากหัวใจที่เต็มด้วยธรรมประเภทนี้ออกมา แต่ก่อนเราไม่เคยรู้เราก็พูดแบบโลก ๆ ทั่ว ๆ ไป แต่เวลามันรู้ก็พูดแบบนี้ รู้มากรู้น้อย เอาเต็มเหนี่ยวก็อย่างที่เห็นนี้แหละ ท่านทั้งหลายฟังเอานะ ธรรมะนี้ไม่เป็นภัยต่อผู้ใด กิริยาท่าทางของหลงตาให้ถือธรรมเป็นสำคัญนะ อย่ามาถือกิริยาของโลกเข้าไปแทรกธรรม ว่าท่านดูตัวว่ากล่าวเผ็ดร้อนนั้น ๆ นี้ ๆ เป็นกิริยาของโลกที่เขาใช้กันมานาน กิริยาของธรรมพูดอย่างตรงไปตรงมาควรเด็ดเด็ด ควรอ่อนอ่อน ควรแข็งแข็งไปเลย กิริยาของธรรม นี้การก้าวเดินของธรรมเป็นอย่างนั้น นี้เราก้าวเดินตามธรรม กิริยานี้ก็ต้องเป็นอย่างนั้นเรื่อยไป พวกท่านเข้าใจนะ เอละพอ

เมื่อวานนี้ตรงนี้แหม แห้งแล้ง ต้นไม้เขียวชอุ่มเป็นพุ่ม ๆ เหมือนพุ่มมะเขือ ใบสดชื่น มองดูต้นมันปุ๋ยเต็มเลยแต่กำลังแห้งแล้ง เขาปลุกกุฎิเราก็เดินเข้าไปดูต้นไม้ ไปเห็นอย่างนั้นออกมาเลยสั่งพระ ให้จัดโยมหรือใครต่อใครช่วยรดน้ำ บอกรตจนเปียกนะ เอาให้มาก ๆ พระก็รด เขียวชอุ่ม บอกว่ารดให้มาก ๆ ยังไม่แล้วนะนี่สั่งแล้ว พอตกค่า ๆ จน ๖ โมงเย็นไปอีกแล้ว ไปดูอีก รดตืออยู่ พระท่านรู้เราถ้าลงสั่งอะไรแล้วต้องจริงต้องจังทุกอย่างเราก็ไปดูอีก นั่นจริงหรือไม่จริง ถ้าไม่เป็นท่าแล้ว เอละนะกลับมาคราวนี้ไล่เปียแห้งเลยเป็นอย่างนั้นละ พระรู้นิสัยเราทำอะไรทุกอย่างต้องจริง เหลาะแหละไม่ใช่ธรรม ธรรมแล้วจริงทั้งนั้น ๆ ถ้าเราสั่งอะไรแล้วพระจะต้องถือเป็นกรณีพิเศษ เพราะสั่งอะไรจะต้อง

ติดตามๆ ดูผลเรื่อย นี่ละการปฏิบัติธรรมมีความละเอียดลออทุกอย่าง จริงจังทุกอย่าง เรียกว่าปฏิบัติธรรม ท่านทั้งหลายภาวนาก็ให้เหมือนกัน การภาวนาต้องจริงจังด้วยสติ สติ เป็นสำคัญมากทีเดียว จะคลื่นใหญ่ขนาดใหญ่อีกตามเถอะนะ คลื่นกิเลส เหมือนคลื่นน้ำใน ทะเลก็ตามเถอะนะ คลื่นสตินี้ต้านทานไว้อยู่เลย

คือมันจะออกทางความคิดความปรุง มันดันขึ้นมาๆ อยากคิดอยากปรุงตามนิสัย ของกิเลสที่มันราบร้อนมาแล้ว มันอยากคิดอยากปรุงไปทางของมัน ทีนี้เราเอาสติสกัดเพื่อ จะทำงานให้ธรรม เช่นพุทโธๆ เรียกว่างานของธรรม เอาสติเข้าควบคุมงานนี้ให้ดี ๆ อันนั้น มันดันขึ้นมาๆ มันอยากคิดเป็นกำลัง เอ้า อยากคิดก็คิดไม่ยอมให้เปลว ชัดกัน โถ จน ขนาดว่าอกจะแตกนะ เราพิสูจน์ด้วยตัวของเราเอง อันนี้เคยพูดให้ฟังแล้วไม่ใช่หรอ เราได้ พิจารณาเจริญแล้วเสื่อมๆ ปีหนึ่งกับห้าเดือน หัวอกจะแตก มันทุกข์มันลำบากระบมอยู่ ตลอดเวลา เพราะเสียดายสมาธิที่ได้แล้วเสื่อมไปเสีย มีแต่ไฟเผาหัวอกๆ

แล้วพร้อมทั้งการพิจารณา พยายามดันไป ๑๔-๑๕ วันไปได้เพียงคืนหรือสองคืน แล้วเวลามันลงนี่เหมือนกลิ้งครกลงจอมปลวกฝั่งลงตุ้ม อะไรมาผ่านไม่ได้ขาดไปเลย เวลา มันเสื่อมเสื่อมอย่างรุนแรง เราก็พยายามหนุนเข้าไปอีก ๑๔-๑๕ วันไปถึงนั้นอยู่ได้เพียง คืนสองคืนลงตุ้มอีก ได้ปีกับห้าเดือน พินิจพิจารณา เอ้ มันยังงั้นๆ เราก็พยายามเติมกำลัง บางคืนไม่นอนเลย แล้วมันก็เสื่อมได้ต่อหน้าต่อตามันจะเป็นเพราะเหตุไรน้ำ คำว่าอาจจะ ที่นี้ มันอาจจะเป็นเพราะเราไม่ได้ใช้คำบริกรรม เป็นแต่เพียงว่าตั้งสติจ่ออยู่กับความรู้อัน อาจเปลวสติไปได้ กิเลสอาจจะมีช่องทางกว้านเอาไฟมาเผาเราได้

ทีนี้เราจะเอาคำบริกรรม ให้จิตติดกับคำบริกรรม เอาสติติดกับนี้ เอา เราจะทราบ เหตุมัน มันจะเสื่อมไปทางไหน ทีนี้เอาอันนี้ พอลงใจปั๊บ พิจารณาว่าจะลงใจไม่ใช่เล่นนะ พอลงใจปั๊บเอาละที่นี้เราจะเอาแบบที่ว่า คำว่าพุทโธกับสตินี้จะติดแนบกันตลอดเวลา เปลวไปไม่ได้ เหมือนกับว่าระฆังดั่งเป้งเอาพืดกันเลย ระฆังดั่งเป้ง สติเป้งเลยชัดกัน นี่ที่มัน รู้ได้ชัดวันแรกเหมือนอกจะแตกนะ คือสังขารความอยากคิดอยากปรุงออกจากอวิชชามัน หนุนออกมาๆ มันอยากคิดอยากปรุงเป็นกำลัง ไม่เสียดายความอยากคิดอยากปรุงยิ่งกว่า สติกับคำบริกรรมกับพุทโธติดกัน ไม่ให้เปลว เอากันอย่างนี้ละ ฟาดทั้งวันไม่เปลวเลย

วันนั้นหนักมาก วันหลังมาก็รองๆ กันลงมา แต่คำว่าไม่เปลวนี้เรียกว่าเปลวไป ไม่ได้ ตั้งแต่ตื่นนอนปั๊บจนกระทั่งหลับจะเปลวไปไม่ได้เลย จับติดๆ พอสามวันล่วงไปแล้ว ที่นี้ค่อยเบาๆ เห็นผล เห็นผลสติยังแน่นหนักๆ ค่อยสงบลงๆ นั่นละที่นี้เราตั้งรากฐานได้ เพราะคำบริกรรมติดกับใจ ให้ใจทำงานด้วยคำบริกรรม สติครอบควบคุมงานไว้ จากนั้นก็ ขึ้นๆ เรื่อยๆ เอ้า จะเจริญไปไหนเสื่อมไปไหนให้เสื่อมไป แต่คำบริกรรมกับสตินี้เสื่อมไป

ไม่ได้ เราจะเอาแค่นี้ ไปถึงนั้นแล้วเอา ประมาณอยู่ได้สองคืน มันเสื่อมไปถึงนี้เอาเสื่อมไป ไม่เสียหาย อันนี้ไม่ปล่อย พอถึงนั้นแล้วไม่เสื่อม ค่อยขึ้นเรื่อย ๆ เรื่อยเลย

จึงทราบได้ชัดว่า อ่อนนี้เป็นเพราะขาดคำบริกรรมและสติไม่ติดแนบกัน จากนั้นก็ฟังเลย จึงไม่เสื่อม ตั้งแต่บัดนั้นมาไม่เสื่อม พิจารณาอย่างนั้น พอได้ความแล้วจับติดเลย เอาเลย เราจึงได้สอนพี่น้องทั้งหลายได้ทราบเป็นคดีนะ แต่นิสัยเราอาจจะแปลกต่างใครอยู่บ้างพอประมาณนะ คือมันจริงจังจริงๆ ว่าอะไรจริงนะเรา กับตัวเองก็แบบเดียวกัน กับข้างนอกก็เหมือนกัน มันไปจากภายใน ว่าอะไรเช่นอย่างสั่งพระอะไร สั่งพระพระจะรู้นิสัย พอเราสั่งอะไรแล้วพระจะต้องเอาจริงเอาจัง ไม่จริงจังไม่ได้นะ กลับไปคราวหลังไล่เบี้ยเหล็กดีไม่ดีไล่หนีจากวัด นู่นนะของเล่นเมื่อไร

นี่เราทำอย่างนั้น จริงจัง แล้วผลก็ได้จากความจริงจังไม่เสียหาย ความจริงจังในงานที่ชอบได้ผลๆ ให้พากันจำเอา อย่าพากันเหลวแหละ ศาสนาไม่ใช่เรื่องเหลวแหละ ก็เลสต่างหากหลอกให้เหลวแหละ ศาสนาต้องจริงๆ ใครก็ตามไม่ว่าหญิงว่าชายจิตไม่มีเพศ เมื่อต่างคนต่างมีความจริงจังต่องานที่ชอบธรรมของตนแล้ว จะตั้งรากตั้งฐานได้ด้วยกันนั้นแหละ ตั้งได้ มรรคผลนิพพานรออยู่กับสติกับปัญญา สติกับคำบริกรรมเบื้องต้นนะ มรรคผลนิพพานรออยู่ที่นี่ ตั้งฐานนี้ขึ้นไปแล้วก็เรื่อย ๆ เรื่อย เชื่อมถึงมรรคผลนิพพานไม่สงสัย

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz